713/04

Den 13. december 2004 blev i sag nr. 62.692:

xxxx xxxx xxxxxxxxxxxx
xx xxxxxxxxxx xx x
xxx xx xxxxxxx
xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin far over, at selskabet har afvist at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde samt selskabets sagsbehandling.

Det fremgår af sagen, at klagerens søn har pådraget sig en alvorlig og invaliderende hjerneskade og som følge heraf befinder sig på en institution for senhjerneskadede.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at det ikke finder det godtgjort, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde.

Klagerens far har i klageskrivelsen til nævnet anført:

> "Under sit arbejde hos IKEA i Kiel, den 15. august 2002, pådrog min søn (P.E.C.) sig svære kvæstelser i hovedet og blev i bevidstløs tilstand indbragt til Universitetshospitalet i Kiel.
>
> Et år efter ulykken meddelte Forsikringsselskabet TRYG, ved skrivelse af 15. august 2003, min søn afslag på forsikringsdækning med følgende begrundelse, jeg citerer (med de i skrivelsen værende stavefejl):

'*Ifølge vidneerklæringer fra 2 af dine kollegaer fremgår det, at De uden videre pludselig falder bagover, og slår hovedet i gulvet.*

Det var således ikke en udefra kommende årsag til De faldt. Årsagen skyldes alene, at De pludselig besvimede eller fik et ildebefindende'.

Ved en nøje gennemlæsning af de foreliggende vidneerklæringer fremgår det ikke, at min søn uden videre pludseligt falder bagover og slår hovedet i gulvet, og at årsagen alene skyldtes, at han pludseligt besvimede eller fik et ildebefindende.

De foreliggende vidneudsagn, som er afgivet ca. 11 måneder efter min søns ulykke, er i øvrigt også i direkte modstrid med de oplysninger jeg modtog ved mit besøg hos IKEA i Kiel dagen efter min søns ulykke.

Hos Ikea kunne ingen af de personer, jeg talte med, redegøre for hvad der var sket. Blandt disse personer var min søns chef, som heller ikke havde observeret, hvad der var årsag til, at han pludseligt så min søn ligge bevidstløs på varehusets gulv. Dette til trods for at han opholdt sig i samme afdeling af varehuset som min søn på ulykkestidspunktet.

Når TRYG nu efterfølgende i sine skrivelser påberåber sig, at de lægelige akter er inddraget i sagsbehandlingen og at de også er medtaget i begrundelsen for afslaget om forsikringsdækning, må der være tale om en misforståelse eller - hvad jeg ikke håber - en lemfældig omgang med sandheden. De lægelige beskrivelser af min søns tilstand ved modtagelsen på Universitetshospitalet i Kiel indeholder nemlig ingen oplysninger, som på nogen vis antyder, at et besvimelsesanfald og/eller et ildebefindende skulle være årsag til den ulykke, han havde været udsat for. I modsat fald må TRYG være i besiddelse oplysninger, som man, trods mine gentagne anmodninger, har undladt at udlevere til mig.

Afslaget på forsikringsdækning kan således kun betragtes som et resultat af en meget useriøs og lemfældig sagsbehandling, der alene baserer sig på 2 uverificerede

vidneudsagn samt sagsbehandlernes frie tankespil og fantasi, som ikke har hold i virkeligheden. Samtidigt hermed udnytter TRYG åbenlyst til egen fordel den situation, at min søn i sin nuværende tilstand ikke selv er i stand til at godtgøre den reelle årsag til sin svære hjerneskade.

…

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

1. En klar og tydelig udredning af årsagen til min søns ulykke, herunder dokumentation for at TRYG har verificeret (efterprøvet) de foreliggende subjektive vidneudsagn og desuden lagt de lægelige journaler og udtalelser til grund for afgørelsen.

2. Såfremt TRYG ikke på tilfredsstillende vis kan dokumentere ovenstående, må det én gang for alle være godtgjort, at min søns ulykke skyldes en pludseligt udefra kommende årsag, hvorfor jeg på min søns vegne må kræve udbetaling af hans berettigede forsikringsdækning."

Videre hedder det bl.a. i klageskrivelsen til nævnet:

"Under vort besøg hos Universitetshospitalet orienterede bl.a. Doktor M. os om, at man stod uforstående overfor årsagen til omfanget af vor søns skade. De læsioner vor søn var indbragt med, svarede til en skade, man normalt kun pådrager sig ved et fald fra 10 meters højde eller en lignende kraftig hændelse - og ikke ved en banal faldulykke forårsaget af et besvimelsesanfald eller ildebefindende.

Et besvimelsesanfald og/eller ildebefindende indebærer normalt, at en person synker livløs sammen og ikke pådrager sig en væsentlig skade, såfremt personen, vel at mærke, ikke falder ned af trapper eller fra stor højde, hvilket bestemt ikke er tilfældet i den aktuelle sag, da der hverken findes trapper eller forhøjninger i den del af varehuset, hvor ulykken indtraf.

Ifølge de oplysninger vi modtog fra de tyske læger, var der heller ikke tegn på epilepsi, hjerneblødning, blodprop eller lignende, som kunne være medvirkende årsag til min søns ulykke. Ved afslutningen på vores besøg på Universitetshospitalet, blev vi orienteret om, at man fortsat ville henlægge vor søn i kontrolleret koma i minimum 14 dage fra ulykkestidspunktet.

Fredag den 16. august 2002 om eftermiddagen besøgte vi igen IKEA-varehuset i Kiel, hvor vi denne gang talte med min søns chef - J.W. - som havde været tilstede i den del af varehuset, hvor min søns ulykke indtraf. Ifølge J.W.'s oplysninger til min hustru og jeg, så han ikke, hvad der var sket, da han gik ca. 3-4 meter foran og med ryggen mod min søn. Han fik således først kendskab til ulykken, da han så min søn ligge bevidstløs på varehusets cementgulv.

…

Ser man nærmere på de 2 foreliggende vidneudsagn - som TRYG tilsyneladende ikke har gjort - er det helt klart og tydeligt, at disse ikke indeholder oplysninger, som berettiger TRYG til at give afslag på forsikringsdækning med den i afslaget af 15. august 2003 anførte begrundelse (se vedlagt 1).

…

Konklusion:

…

Det er således godtgjort, at min søns ulykke **ikke skyldtes en indefra kommende årsag**. Ergo, kan der kun være tale om **en pludseligt udefra kommende skadeårsag**, hvilket betyder, at der er belæg for at TRYG yder ham hans berettigede forsikringsdækning."

Selskabet har ved skrivelse af 23/12 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikring nr. … og drejer sig om, at vores kunde, P.E.C., den 15. august 2002 af uoplyste årsager falder bagover, og rammer et betongulv. Herved fik han kraniebrud i meget svær grad. Vores kunde er repræsenteret af sin far J.L.C.

Vi har afvist sagen med henvisning til, at vores kunde ikke har godtgjort, at han har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Tvisten vedrører således anerkendelsesspørgsmålet.

Kort sagsfremstilling

Den 7. februar 2003 modtog vi en skadeanmeldelse udfyldt og underskrevet af vores kundes far. Af skadeanmeldelsen fremgår: 'uforklarligt fald, bagover hvor hovedet

ramte gulv af beton med det resultat til følge.' Skaden skete den 15. august 2002, kl. 15.00, og vores kunde var på arbejde, Ikea i Kiel, Tyskland.

Vi indhentede herefter journaludskrift fra speciallæge M.H. på Hammel neurocenter og fra Århus Kommunehospital. Efter at have modtaget disse akter, skrev vi i februar 2003 til Kiel Universitetshospital og bad om at få kopi af udskrivningskortet. Dette modtog vi først den 21. maj 2003, hvor vores kundes far sendte det til os.

Den 22. maj 2003 meddelte vi pr. telefon til vores kundes far, at vi indhentede yderligere oplysninger i Ikea, Tyskland. Vi skrev den 26. maj 2003 til Ikea, Tyskland, og bad dem om at oplyse, hvordan uheldet skete, hvor uheldet skete, om der var optaget politirapport, og om der havde været vidner til uheldet.

Den 16. juni 2003 modtog vi brev fra Ikea, Tyskland, hvoraf det blandt andet fremgik: 'Ifølge mine oplysninger er P.E.C. pludselig faldet bevidstløs sammen på gulvet, mens han havde en samtale i vores salgslokaler og derved slog han hovedet på betongulvet. Da der ikke foreligger nogen tegn på skyld fra anden side, er uheldet ikke blevet politianmeldt.' Der var endvidere oplyst, at der var 2 personer, som var direkte vidner til uheldet.

Vi skrev til de to vidner den 27. juni 2003 og bad dem om at komme med deres opfattelse af, hvordan uheldet skete, vi modtog svar henholdsvis den 3. juli 2003 og den 22. juli 2003.

Af vidneerklæring I af 3. juli 2003 fremgår blandt andet: 'den 15.08.02, ca. klokken 15:00 stod hr. C. i textilafdelingen i Ikea varehuset i Kiel med en gruppe Ikea-medarbejdere. Man havde en diskussion om en salgsløsning, pludselig faldt hr. C. bagover på cementgulvet. Hr. C. var ikke ved bevidsthed efter faldet.'

Af vidneerklæring II af 22. juli 2003 fremgår blandt andet: 'P.E.C. og jeg var på besøg i Kiel, i det nye Ikea varehus. P.E. havde haft et andet møde om formiddagen, og jeg ankom efter frokost. P.E. virkede præcis som vanligt under vores møde, som blev afsluttet med en rundvisning i varehuset. Vi havde gået igennem det halve va-

rehus efter ca. 1 time og kom ned til textilafdelingen. Jeg diskuterede noget med P.E., lige før han 'verkade svimma av och föll raklång ner i cement golvet'. Hans øjne var åbne, men han virkede ikke til at være ved bevidsthed...'

…

Vores kundes far har anført en del bemærkninger til de to vidneerklæringer.

Hertil skal vi alene bemærke, at vi ikke finder anledning til at antage, at det i erklæringerne anførte ikke skulle kunne lægges til grund i sagen.

Bevis for et ulykkestilfælde

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3.1 fremgår, at forsikringen dækker: 'direkte følger af ulykkestilfælde. Ved et ulykkestilfælde forstås: en skade på legemet, der ufrivilligt rammer den forsikrede, ved en skadeårsag, der kommer udefra og pludseligt.'

Det er forsikrede, der har bevisbyrden for, at der sket et dækningsberettiget ulykkestilfælde, således som det er defineret i de ovenfor citerede forsikringsbetingelser.

Ud fra de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at vores kunde stod og snakkede med nogle personer, og at han pludselig faldt bagover, hvorved han slog baghovedet i gulvet.

Den personskade, som vores kunde pådrog sig ved dette hændelsesforløb, kan ikke anses for at være en 'skadeårsag, der kommer udefra og pludselig', og der er herefter ikke tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Der fremgår heller ikke noget af sagen lægeakter, der kunne tyde på, at vores kunde har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Vores kundes far har i klagen til Ankenævnet blandt andet anført: 'De foreliggende vidneudsagn, som er afgivet ca. 11 måneder efter min søns ulykke, er i øvrigt også i direkte modstrid med de oplysninger jeg modtog ved mit besøg hos Ikea i Kiel dagen efter min søns ulykke. Hos Ikea kunne ingen af de personer, jeg talte med, redegøre

for hvad der var sket. Blandt disse personer var min søns chef, som heller ikke havde observeret, hvad der var årsag til, at han pludseligt så min søn ligge bevidstløs på varehusets gulv ... Samtidig hermed udnytter TRYG åbenlyst til egen fordel den situation, at min søn i sin nuværende tilstand ikke selv er i stand til at godtgøre den reelle årsag til sin svære hjerneskade.'

Vi henviser i øvrigt til vores kundes fars 'supplerende sagsfremstilling', hvoraf blandt andet fremgår, at der hverken findes trapper eller forhøjninger i den del af varehuset, hvor ulykken indtraf.

Vores kundes far anfører, at han med klagen vil opnå 'en klar og tydelig udredning af årsagen til min søns ulykke....' Vores kundes far anfører også, at 'hele usikkerheden omkring årsagen til min søns ulykke bør ikke komme ham til skade...'.

Besvimelse / ildebefindende / black out o.lign.
Som anført finder vi, at det ud fra de foreliggende oplysninger må lægges til grund, at vores kunde stod og snakkede med nogle personer, og at han pludselig faldt bagover, hvorved han slog baghovedet i gulvet.

Årsagen til dette hændelsesforløb - at falde bagover og slår hovedet i gulvet, uden fx at tage fra med hænderne - finder vi mest sandsynligt er besvimelse, ildebefindende eller lignende.

Besvimelse mv. er en indefra kommende årsag, og ulykkesdefinitionens krav om noget 'udefra kommende' er derfor ikke opfyldt.

Ankenævnet har fast praksis for, at skader, der opstår i forbindelse med besvimelse og ildebefindende, fx faldskader, ikke anerkendes som ulykkestilfælde.

Vi henviser vi til ankenævnskendelser nr.: 36.682, 41.966, 48.131, 49.386, 49.585, 50.143, 50.548, 52.745 og 56.738. Vi henviser endvidere til Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard, Dansk Forsikringsret, 8. udgave, 2003, side 898.
…

Som anført i vores breve af 18. november og 17. december 2003 til vores kundes far, vil vi selvfølgelig se på sagen igen, hvis der kommer nye oplysninger, der underbygger, at der er tale om et ulykkestilfælde."

Hertil har klagerens far i skrivelse af 10/1 2004 til nævnet bl.a. anført:

"Tryg Forsikring A/S har heller ikke - trods adskillige opfordringer fra min side - verificeret de foreliggende vidneudsagn, som alene ligger til grund for selskabets afgørelse. Et af vidnerne har endda uopfordret og med uforrettet sag henvendt sig til selskabet, da vidnet blev bekendt med sagsbehandlernes mistolkning af vidneudsagnet."

Heroverfor har selskabet ved skrivelse af 23/1 2004 til nævnet bemærket:

"Dette er imidlertid ikke korrekt. Vi har modtaget en erklæring fra hver af de to vidner, men er ikke derudover blevet kontaktet af vidnerne, hverken pr. brev eller telefon.

Såfremt J.L.C. er bekendt med, hvem af vores medarbejdere vidnet har været i kontakt med, skal vi venligst bede ham oplyse navnet på den pågældende medarbejder.

På det foreliggende grundlag må vi dog bestride det af J.L.C. anførte.

J.L.C. har oplyst, at han efterfølgende har haft rettet henvendelse til sin søns chef, J.W., og at 'direkte adspurgt har J.W. erkendt, at hans vidneudsagn ikke er korrekt formuleret…'.

På det foreliggende grundlag finder vi imidlertid - som tidligere anført - at vi ikke alene på baggrund af denne oplysning har tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte oplysningerne i de to skriftlige vidneerklæringer."

Klagerens far har efterfølgende ved skrivelse af 1/2 2003 over for nævnet fremsat følgende kommentarer:

"Som det fremgår af vedlagte kopi af en svarskrivelse til min søns svenske forsikringsselskab - der tilsyneladende har vist mere interesse for sagen end Tryg Forsikring A/S - anfører

Professor Dr. med. H.M.M., Universitätsklinikum Schleswig-Holstein, Klinik für Neurochirurgie in Kiel

blandt andet, at de tyske læger 'hele tiden er gået ud fra en hjernebeskadigelse forårsaget af ydre omstændigheder'."

Vidnet J. W. har i erklæring modtaget i nævnet den 3/2 2004 anført:

"Vid ett möte med P.E. och hans föräldrar i oktober 2003 blev jag uppmärksammad på, att försäkringsbolaget TRYG har missuppfattat mitt vittnesmål. Jag har därför, men tyvärr förgäves, vänt mig till TRYG för att försöka rätta den missuppfattning som min utsago föranlett.

Jag har förstått, att saken nu ligger hos er och vill därför kommentera TRYGs anledning till avslag för försäkrings täckning med följande upplysningar:

- At P.E.'s fall och den därav följande kraftiga hjärnskada endast kan skyllas på att han svimmade, kan ingen av oss närvarande på olyksplatsen objektivt fastslå.
- För min egen del såg jag inte direkt P.E.'s fall och har beskrivit det som 'verkade svimma' = jag antar att han svimmade, men vet inte till 100 % säkerhed eftersom jag var vänd åt ett annat håll."

I erklæring fra den tyske professor dr. med. H. M. M. hedder det bl.a. i en dansk oversættelse heraf:

"Ved denne og de følgende operative indgreb og i betragtningen af forløbet var der ingen tegn på, at hr. C. fik krampeanfald på grund af indre årsager, f.eks. på grund af en hjernesvulst, så vi er hele tiden gået ud fra en hjerneskalsbeskadigelse forårsaget af ydre omstændigheder fulgt af et krampeanfald på grund af hjernebeskadigelsen. En anden forklaring henholdsvis en anden årsag til hjerneskalstraumet skulle i givet fald være belyst ved udspørgen af pårørende og tidligere behandlende læger henholdsvis huslæger."

Klagerens far har i skrivelse af 4/2 2004 til nævnet redegjort for, hvorledes ovennævnte vidne har forsøgte at kontakte selskabet. Herom hedder det i skrivelsen:

> "Ifølge J.W.'s oplysninger til mig, så har han ved en telefonisk henvendelse bedt om at tale med K.E., som selskabet henviser til i sine skrivelser. Tilsyneladende har K.E. ikke været til stedet ved J.W.'s telefoniske henvendelse, hvorfor han bad den pågældende, han talte med, om at meddele K.E., at hun skulle kontakte ham."

Ovennævnte skrivelse fra klagerens far har bl.a. givet selskabet anledning til i skrivelse 17/2 2004 at fremkomme med følgende bemærkninger:

> "Vi har følgende bemærkninger:
>
> Vi bemærker igen, at vi ikke har registreret, at J.W. på et tidspunkt skulle have kontaktet os pr. telefon for at tale med vores afdelingsleder K.E., og at det i denne forbindelse skulle være blevet aftalt, at han skulle ringes op af vores afdelingsleder.
>
> …
>
> Af den nye erklæring fra J.W. fremgår: '• P.E.'s fald og den deraf følgende kraftige hjerneskade kun kan skyldes at han besvimede (svimmade), kan ingen af os nærværende på ulykkespladsen objektivt fastslå. • For min egen del så jeg ikke direkte P.E.'s fald og har beskrevet det som 'verkade svimma' = jeg antager at han svimmade, men ved ikke til 100 % sikkerhed eftersom jeg var vendt til en anden side'.
>
> Vi har noteret os dette, men bemærker for god ordens skyld, at det af vidneerklæring II fremgår: 'Jag diskuterade något med P.E., just före han verkade svimma av och föll raklång ner i cement golvet.
>
> Det er vores vurdering, at den nye erklæring ikke ændrer ved sagen. Vidnet oplyser nu, at han ikke så noget, men det er fortsat ikke godtgjort, at vores kunde har været udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde.
>
> …
>
> Vedrørende sagens lægeakter, herunder lægeerklæringen af 6. juni 2003. Vi fastholder, at det ikke af sagens lægeakter fremgår, at vores kunde har været udsat for en 'skadeårsag, der kommer udefra og pludseligt'."

Endelig har klagerens far i skrivelse 11/3 2003 over for nævnet bl.a. bemærket:

"Når selskabet endvidere fremgår, at min søn

…

Jeg henviser i den forbindelse endnu en gang til professor dr. med. H.M.M., Universitetshospitalet i Kiel, som - ud over at beskrive min søns tilstand ved ankomsten til hospitalet og behandlingsforløbet der - blandt andet anfører, at

'*vi hele tiden er gået ud fra en hjernebeskadigelse forårsaget af ydre omstændigheder*'.

…

Konklusion og afsluttende bemærkninger

På det foreliggende grundlag kan det derfor ubestridt lægges til grund, at min søns skader er opstået som følge af et uforklarligt fald. En sådan tilskadekomst er efter sin objektive fremtrædelsesform, at betragte som et ulykkestilfælde i henhold til forsikringsbetingelsernes ulykkesdefinition.

Efter almindelige forsikringsretlige principper må det være selskabet, der må føre bevis for og dokumentere, at min søns ulykke ikke er omfattet af forsikringens dækningsområde. Det er min opfattelse, at selskabet ikke har løftet denne bevisbyrde, hverken ved de foreliggende vidneerklæringer, sagens lægelige akter eller i øvrigt.

Til støtte for mit synspunkt henvises til ankenævnskendelserne
nr. 43.736 af 1/9 1997, nr. 51.826 af 29/5 2000 og nr. 54.045 af 9/4 2001,
som er analog til den aktuelle sag og hvor Ankenævnet for Forsikring med sine kendelser har givet klagerne medhold i, at selskaberne ikke tilstrækkeligt har sandsynliggjort, at ulykkerne skyldes besvimelse og/eller ildebefindende."

Endelig har selskabet ved skrivelse af 15'/4 2004 til nævnet anført:

"Det er forsikrede, der har bevisbyrden for, at der sket et dækningsberettiget ulykkestilfælde, således som det er defineret i de ovenfor citerede forsikringsbetingelser.

På det foreliggende grundlag - herunder de seneste oplysninger fra vores kundes far - må vi fastholde, at det ikke er godtgjort, at vores kunde den 15. august 2002 var udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde. …

Vi finder det fortsat - også ud fra vidneerklæringerne - mest sandsynligt, at vores kunde besvimede, fik et ildebefindende, 'black out' eller lignende, og derfor faldt bagover på den anførte måde. Dette er ikke et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

…

…

Vi bemærker i denne forbindelse, at klageren i AK 43.736 i bil kørte ind i et træ, at klageren i AK 51.826 væltede på sin cykel, og at klageren i AK 54.045 faldt ned af en trappe.

…

Vores kundes far anfører, at vi ikke - i øvrigt i overensstemmelse med almindelige bevisbyrderegler - har anmodet ham om yderligere oplysninger til belysning af sagen.

Dette er ikke korrekt, og vi beklager, at vores kundes far ønsker, at fremstille sagen på denne måde. For det første har kundens far til enhver tid under behandlingen af sagen haft mulighed for at komme med yderligere oplysninger, og han har da også fremskaffet diverse lægeerklæringer i sagen. For det andet har vi flere gange direkte opfordret ham til at komme med yderligere relevante oplysninger til belysning af sagen. Vi henviser blandt andet til brev af 15. oktober 2003 fra vores direktør til kundens far, hvori det direkte anføres: 'Skulle De være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for sagen, hører vi naturligvis gerne fra Dem.'

Vi er således også uenige med kundens far i, at der har været tale om en 'useriøs og overfladisk sagsbehandling'. Vi henviser blandt andet til korrespondancen i sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3 Hvilke skader er dækket**

3.1 Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved et ulykkestilfælde forstås; en skade på legemet, der ufrivilligt rammer den forsikrede, ved en skadeårsag der kommer udefra og pludseligt.

…

4 Hvilke skader er ikke dækket

…

4.3 enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg.

Dette gælder, uanset om sygdommen er opstået eller forværret af ulykkestilfældet."

Nævnet udtaler:

Det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre, at en anmeldt skade er dækningsberettigende. Efter det oplyste om faldet må nævnet anse det for mere sandsynligt, at klagerens søn faldt som følge af, at han mistede bevidstheden frem for, at det var ved faldet, at han mistede bevidstheden. Det er således efter nævnets opfattelse ikke godtgjort, at der er sket et ulykkestilfælde, således som et sådant er defineret i forsikringsbetingelserne.

Nævnet bemærker i den anledning, at et fald, der skyldes besvimelse eller ildebefindende, ikke ifølge nævnets praksis er at betragte som et ulykkestilfælde.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen